

Tacsi Tesók

TITKOS TÁRSASÁga

LUNA ÉS A FÖLD ALATTI VÁROS

BESSENYEI GÁBOR

Illusztrálta: Debreceni Niki

B E S S E N Y E I G Á B O R

Tacsi Tesók

TITKOS TÁRSASÁG

LUNA ÉS A FÖLD ALATTI VÁROS

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, 2026

ELŐUGATÁS

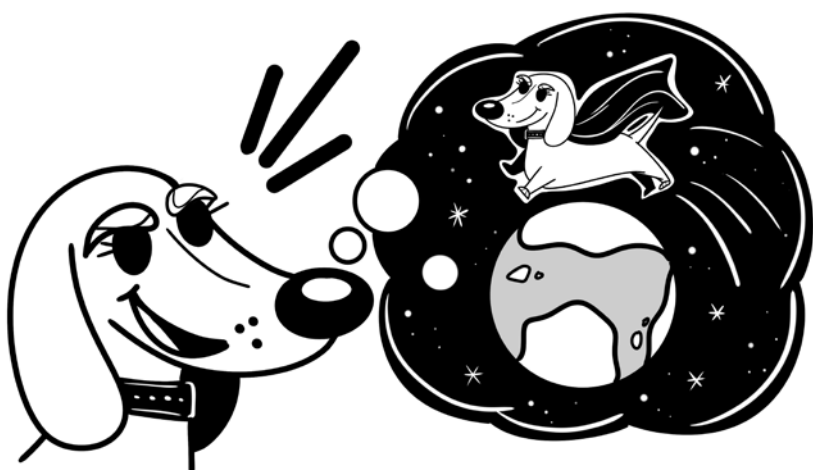
Hallottatok már Lunáról, a törpetacskóról, aki nem mentette meg a világot?

Luna közbeszól: Hé! Ez milyen kezdés? Így kell bánni a történet sztárjával?

Most miért? Tényleg nem mentetted meg a világot az előző részben.

Luna közbeszól: De miért kell erre a kis lényegtelen apróságra felhívni a figyelmet? A mostani történetben úgyis megmentem.

Nem, megint nem. Már többször mondtam neked, hogy te a történeteidben nem a világot mentetted meg, hanem testvéreket találsz, akikkel együtt kalandoztok, és titkos társaságot alapítotok. Mint legutóbb is, amikor Mr. Virslivel, a tesóddal, eszméletlen kalandokba keveredtetek. Elszöktetek

otthonról, összehalhéztatok egy hatalmas bernát-hegyivel, találkoztatok nindzsamókusokkal, elrabolt titeket két furcsa gyepmester, akik egy őrült tudósnak dolgoztak, aki mindenféle kísérleteket végzett a kutyákon, és aki...

Luna közbeszól: !!!És akiről még többet olvashattok a történet előző részében!!!

Hé! Mi van veled, Luna? Azért ennyire hirtelen és durván nem szoktál közbeszólni.

Luna közbeszól: Most muszáj volt, mert nem akarom elvenni a kedvüket azoknak, akik még nem olvasták az előző könyvet.

Ó, ez egy jó gondolat.

Virslí közbeszól: Elnézést, hogy közbeszólók, de nem kellene mégis pontosan elmondani a kis olvasóknak, hogy mi történt az előző részben? Nehogy úgy érezzék, lemaradnak valamiről!

Luna közbeszól: Nem! Mert ha mindent pontosan tudnak, akkor nem fogják megvenni az előző könyvet.

Virslí közbeszól: És az miért baj?

Luna közbeszól: Mert minél több könyvet vásárolnak, annál több jutalomfalatot kapunk.

Virslí közbeszól: Szerintem így is elég jutalomfalatot eszünk.

Luna közbeszól: Te nem vagy magadnál, Mr. Virslí! Kedves mesélő, akiről még mindig nem tudom, kicsoda, nem azt beszéltük meg az előző részben, hogy Mr. Virslí nem szólhat bele a könyvbe?

Nehéz szívvel, de megint Lunának kell igazat adnom. Szóval, Virslí, megkérlek, hogy próbálj nem belebeszélni ebbe a történetbe.

Virslí közbeszól: De... de...

Majd ha kapsz külön könyvet, abba beleszólhatsz, megígérem. De Lunának abban igaza van, hogy elég csak a fontosabb dolgokat felidézni az előző részből. Például azt, hogy megküzdöttetek egy őrült tudóssal, aki furcsa kísérleteket végzett kutyákon, méghozzá úgy, hogy összekeverte a DNS-üket más állatokéval. Ezeket az amúgy normál esetben nem létező lényeket pedig idegen világokba és dimenziókba adta el házi kedvenceknek. És az is fontos, hogy a harc után ideköltöztél Lunáékhoz. De a legfontosabb az, hogy azok is bátran olvashatják ezt a történetet, akik az előzőt még nem ismerik, és akik csak ezt a pár dolgot tudják róla. Menet közben úgyis minden kiderül.

Virslí közbeszól: Jól van, akkor csendben maradok.

Luna közbeszól: Ó, Mr. Virslí, ezt szeretem a legjobban benned!

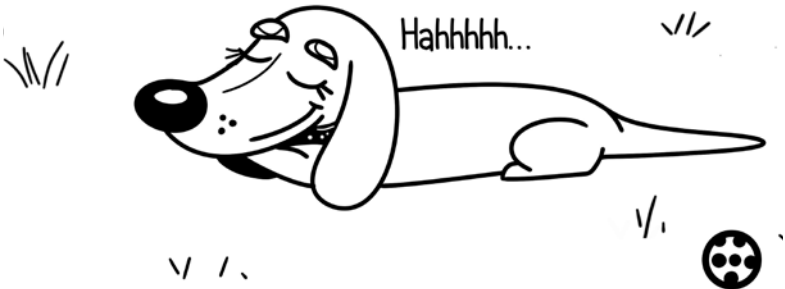
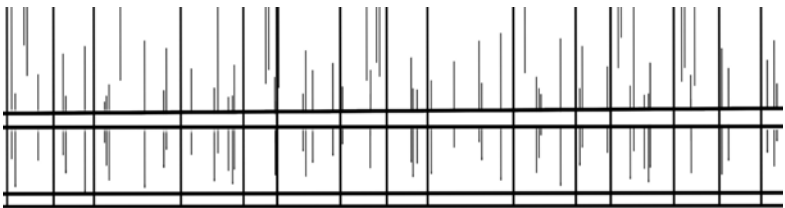
Virslí közbeszól: Mit?

Luna közbeszól: Amikor csendben vagy.

1. FEJEZET

Luna, a törpetacskó fáradtan terült el a kis udvar gyepén, ami nem csoda, mert aznap egyszer már felkelt, evett, és kétszer körbeszimatolta a kerítést.

Ő volt a környék leghíresebb kuttyája, hiszen gazdái már kölyökkora óta töltötték fel róla képeket és videókat olyan oldalakra, mint a TikTok és az Instagram. Luna ezért joggal érezhette magát sztárnak, még akkor is, ha az oldalait nem követték túl sokan. De az biztos, hogy bármerre is sétált, az emberek megállították, gyönyörködtek a ritka csokibarna színében, ami...

Virslí közbeszól: *Ami mindig olyan bűdös, mint a másnapos kaki.*

Luna közbeszól: *Hé, úgy volt, hogy Mr. Virslí nem szólhat közbe!*

Virslí, kérlek, ne zavarj a történetet.

Virslí közbeszól: *Jól van, na! Ez volt az utolsó.*

Tehát ott tartottam, hogy Lunát rendszeresen megállították, megsimogatták a szép barna és selymes szőrét, dicsérték, hogy milyen karcsú, és mennyire cuki, mert ilyen apró maradt.

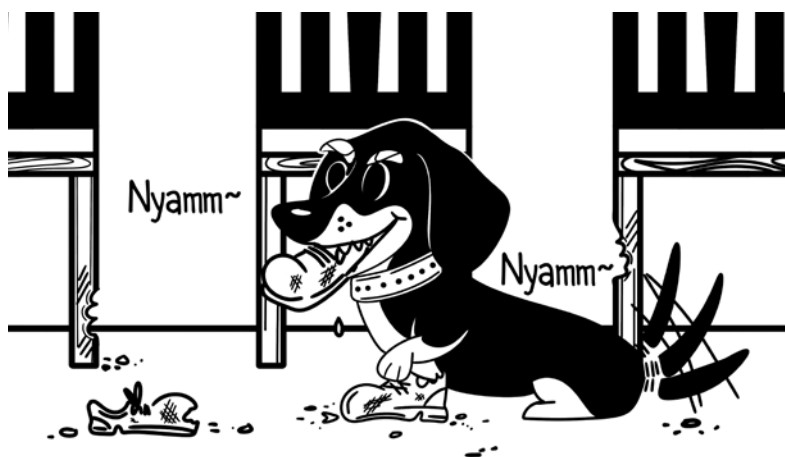
Ez a sok szeretet gyakran lefárasztotta Lunát, így most örült, hogy pihenhet az udvaron. Nem úgy Mr. Virsli, aki teljesen fel volt pörögve. A gazdái néha megpróbálták őt is bevonni a videókba, de Mr. Virsli rendszerint elrontotta a felvételeket. Kiment, amikor nem kellett, és bejött, amikor várnia kellett volna. Ugrált összevissza, gyakran odaszaladt a kamerához, és belenyalt a lencsébe. Ezekből viszont olyan vicces videók kerekedtek ki, hogy a gazdái ezeket is rendszeresen feltöltötték Luna oldalaira.

***Luna közbeszól:** Hogy oda ne rohanjak! Én keményen dolgozom, hogy jól sikerüljenek a videók, erre egyesek, és most nem akarok nevetet*

mondani, csak bohóckodnak, és azt hiszik, ilyen apróságok miatt máris sztárok lesznek. Nem úgy megy az!

Mr. Virsli amúgy is még csak ismerkedett a házzal és az udvarral, ennek a felfedezőkedvnek pedig sok cipő és székláb esett áldozatául. Néhol sajnos maga Mr. Virsli is. Mindenhová felmászott, mindenhol megpróbált leugrani, és szüntelenül fel-le futkározott a lépcsőn, amit Luna mindig csak rémült tekintettel figyelt.

***Luna közbeszól:** Itt egy újabb bizonyíték arra, hogy Mr. Virsli nem tartozik a legeszesebb tacskók*

közé. Mert mindenki, de tényleg mindenki tudja, hogy a tacskók gerince nagyon érzékeny, és nem tesz jót neki a lépcsőzés meg az ugribugri. Ezért is cipeltetem a popómat mindig a gazdáimmal, ha egy emelettel lejjebb vagy feljebb van dolgom.

Khm... hát igen... De nem hagyom, hogy eltereld a történetet a tesódról, mert Mr. Virsli nagy álma volt, hogy egyszer igazi nindzsává váljon, ezért mindenben követte a mestere, Guru tanácsait és edzéstervét. A problémát az okozta, hogy Guru egy mókus, és fogalma sem volt arról, hogyan kell kutyákat kiképezni. Hiszen teljesen más tacskó-lábakkal felfutni egy fára, mint mókusmancsokkal. Így Mr. Virsli gyakran nagyokat nyekkent.

De egyszer sem adta fel.

Most is fáradhatatlanul ugrált ide-oda, és fel-ásta az udvar legkülönbözőbb pontjait.

- Itt lazább a föld, mint máshol - ugatta, miközben apró mancsaival kaparni kezdett.

A lába gépként pörgött, és minden földet pont Lunára szórt.

- Állj már le! - mordult rá Luna. - A föld miatt megfakul a bundám ragyogása.

- Jóanyám mindig azt mondta - ugatta Mr. Virsli -, hogy egy tacskó akkor boldog, ha áshat.

- Az én anyukám is mindig ezt mondogatta - dűnnyögte Luna fáradtan.

Mr. Virsli leállt az ásással.

- Hát persze hogy ezt mondogatta, hiszen... tesók vagyunk! - vonyított jókedvűen.

Örömében ugrálni kezdett, és lassan Luna felé szökkent.

- Ne, ne! Csak ezt ne! - tápászkodott fel Luna. Bundáján felborzolta a szőrt.

- Tesók vagyunk! Tesók vagyunk! - ugrált Mr. Virsli.

Ő volt az a kutya, akit a másik városba költöző gazdái elhagytak, ezért sokáig egyedül bóklászott az utcán, míg Luna gazdái be nem fogadták. Ezért különösen örült, hogy nemcsak új helyre talált, hanem az is kiderült, hogy Luna a testvére.

- Csak a tesótáncot ne! - nyögte Luna, amikor látta, hogy Mr. Virsli megállíthatatlanul közeledik felé.

- Akkor a tesóbunyót! - kiáltott rá Mr. Virsli, majd Lunának ugrott, és finoman megcsócsálta a nyakát.

Luna szökkent egyet, lelökte magáról Mr. Virsli, majd pofozni kezdte a pofiját.

- Nem akarok verekedni! - morgott. - Jaj, a bundám!

Mr. Virsli visszapofozott, és most úgy ugráltak szinte felegyenesedve, mint két bokszoló kenguru.

De ekkor hirtelen kaparászó hangot hallottak a földből, pont ott, ahol Mr. Virsli az előbb ásott. Luna odanézett, és látta, hogy a füves talaj morog.

Mr. Virsli ezt az alkalmat használta ki. Bevitte a végső pofont, majd ahogy fordult, még a farkával is jól orron csapta Lunát.

- Au! Au! - nyögdécselt Luna.

Mr. Virsli csak most vette észre, hogy valami nincs rendben.

- Pszt! - intette le a testvérét. - Csendesen, Luna! Mert lehet, hogy neked még nem tűnt fel, de valami történik az udvaron.

- Nem, nekem még nem tűnt fel - vakkantotta Luna gúnyosan.

- Akkor nagyon figyelj, és csináld azt, amit én - javasolta Mr. Virsli.

Luna érezte, hogy a feje majd' felrobban a méregtől. Dühösen belekarmolt a puha földbe.

De most már muszáj volt figyelnie, mert valami egy kisebb földkupacot tolt ki egy titkos föld alatti lyukból.

A gödörből pedig két ravasz szempár pislogott rájuk.

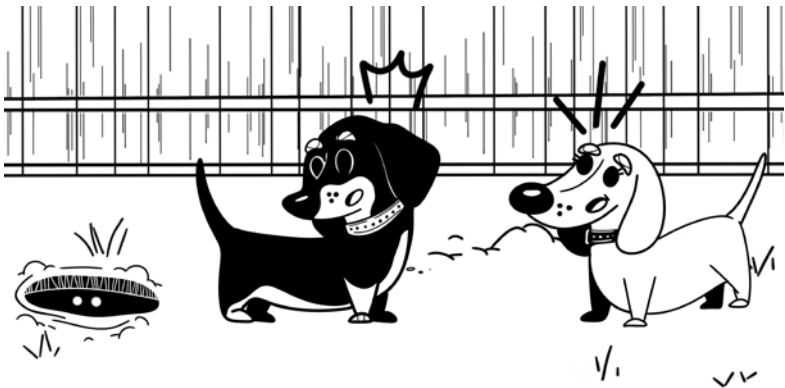

2. FEJEZET

Luna és Mr. Virsli dermedten figyelte a rájuk meredő idegen tekintetet.

Talán egy vakond? - gondolta Luna.

Talán egy zombivá változott vámpír vaddisznó? - gondolta Mr. Virsli. Vagy egy föld alatti unikornis? Vagy egy összezsugorodott jeti? Talán egy életre

kelt kerti csap? Esetleg egy homokozólapát, amire szemeket ragasztottak?

Luna közbeszól: *Na, jó, most komolyan! Meddig sorolod még Mr. Virsli sületlenségeit?*

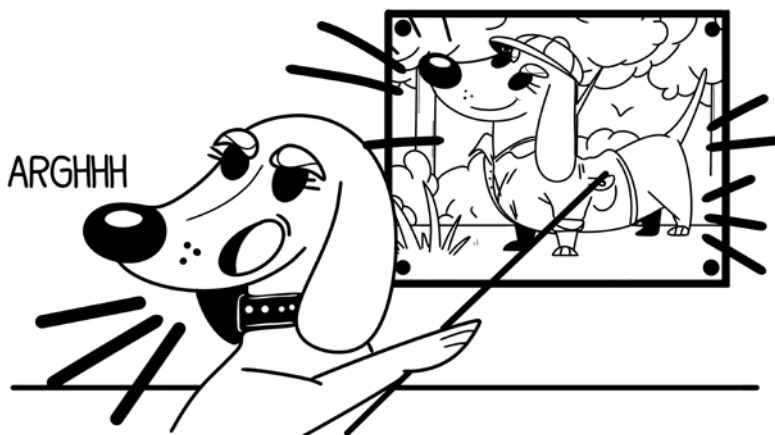
Hoppá, igazad van. Ez egyáltalán nem fontos.

Luna közbeszól: *Különben is, szeretném, ha mostantól inkább az én gondolataimmal foglalkoznál, hiszen én vagyok a főszereplő.*

Persze, teljesen igazad van. Kezdjük is rögtön: Luna riadt tekintettel pislogott a gödör felé, úgy érezte, moccanni sem mer, mert ha egy lépést is tesz, menten összepisili magát a félelemtől.

Luna közbeszól: *Hé! De ne ilyen kamu gondolatokat találj ki nekem! Egyáltalán nem gondoltam ilyenekre. Azért maradtam mozdulatlan, mert egy jó vadászkutya így cserkészi be az áldozatát. Én pedig készültem a vadállat módombeli bekapcsolására.*

Mert akik olvasták az előző részt, tudják, hogy nekem olyanom is van, és ilyenkor képes vagyok nálam nagyobb állatokkal is elbánni.

Aha... hát persze... De a lényeg az, hogy a gödörből előbb egy hosszú, hegyes orr, majd két lelógó fül, legvégül egy virslihosszúságú és kecsességű test bukkant elő. Egy vöröses szőrű tacsó topogott ott, aki hanyagul lerázta a bundájáról a földet, majd a fejét felszegve komótosan nézett körbe.

- Luna - szólalt meg Mr. Virsli halkán.
- Igen? - kérdezte Luna a földre lapulva.
- Egy idegen kutya van az udvarunkon.
- Én is látom, és?

- Nem kellene csinálnunk valamit? - érdeklődött Mr. Virsli suttogva.

- Mégis mire gondolsz?

- Házörzösködni... vagy nem is tudom... elkergetni a betolakodót.

- És azt hogy kell csinálni? - suttogott Luna is.

- Nem tudom - bizonytalankodott Mr. Virsli. - Ugassunk neki mérgesen csúnyákat?

- Ez jó ötlet - ismerte be Luna, majd óvatosan elkezdett hátrafelé kúszni.

- Most hová mész? - értetlenkedett Mr. Virsli.

- Csak nem gondolod, hogy ilyen közelről fogjuk megugatni?

- Igaz, az úgy túlságosan is veszélyes - bólogatott Mr. Virsli, és ő is hátrébb kúszott kicsit.

Közben az idegen törpetacskó megtalálta a tekintetével Lunát és Mr. Virslit. Jól megnézte őket, majd az egyik mancsát úgy nyomta a fülére, mintha rádió lenne benne, és beszélni kezdett:

- Bemértem a két célszemélyt, egyelőre ártalmatlannak tűnnek - mondta a semmibe. - De álljatok készen, lehet, hogy erősítésre lesz szükségem.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk neked,
ha egy igazán jó könyvet akarsz elolvasni!

**Már rendelhető!
VESD BELE MAGAD MIHAMARABB!**

MOST kiadói **KEDVEZMÉNNYEL** lehet a Tiéd
a kiadó mindkét webáruházában!

Megrendelem most a **KönyvSárkányon!**

Megrendelem most a **Könyvmolyképzőn!**

**Köszönjük, hogy megrendeléseddel
még több jó könyv megjelenését támogatod!**

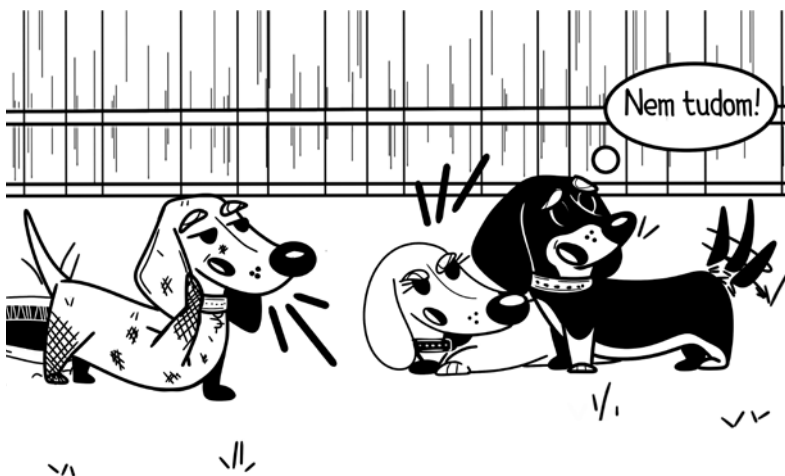
- Ez meg kihez beszél? - lapult le Luna a rövid fűbe, ami egyáltalán nem takarta őt.

- Fogalmam sincs - húzódott mellé Mr. Virsli.

- Hé, Virsli! Te meg minek örülsz? - vakkantott fel Luna hirtelen. - Miért jár a farkad?

Mr. Virsli farka tényleg úgy pörgött, mintha egy helikopter propellere lenne.

- Nem tudom - felelte riadtan Mr. Virsli, de a farokcsóválása nem állt le.

- Egy idegen van az udvarunkon, nem kellene örülnöd neki - szólt rá Luna.

- Nem tehetek róla, nem direkt csinálom! - görbült sírásra Mr. Virsli szája.